

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.41/2011/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2011. évi március hó 8. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2010. évi szeptember hó 6. napján kihirdetett 6.B.843/2008/65. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott személyi igazolványának száma: ...

Indokolás:

A megyei bíróság rendelkező részben írt ítéletével szemben a meghatalmazott védő jelentett be fellebbezést elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés végett. A vádlott a nyilatkozattételre fenntartott három napon belül nem nyilatkozott. Az ügyész a határozat tudomásul vette.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.3/2011/1-I. számú átiratában a tényállás helyesbítését indítványozta atekintetben, hogy a vádlott cselekménye következtében a sértett kialakult életveszélyes állapota közvetett életveszély volt. Kifejtette álláspontját, mely szerint az ítélet rendelkező részében a próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezése mellett a megszüntetésre utalás szükségtelen. Észrevételezte, hogy az ítélet rendelkező részében feltüntetett tárgyalási napon kívül a bíróság más napokon is tartott tárgyalást, ezek feltüntetését indítványozta a rendelkező részben.

A védő a fellebbezését írásban indokolta. Ebben kifogásolta 1.sz. tanú vallomásával kapcsolatban, hogy a nyomozás során törvényes képviselőjének értesítése nélkül hallgatták ki. Álláspontja szerint 2.sz., 3.sz. és 4.sz. tanúk vallomásából származó bizonyítékokat az elsőfokú bíróság nem helytállóan értékelte, azokból nem vonható kétséget kizáró következtetés arra, hogy a vád tárgyává tett cselekményt a vádlott követte el.

A megtartott nyilvános ülésen a védő és a vádhatóság képviselője is fenntartotta írásbeli indítványát. A védő 1.sz. tanú nyomozás során tett, vádlottra nézve terhelő vallomásának bizonyítékok köréből való kirekesztését, ennek következtében a vádlott felmentését, az ügyész az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlott az ártatlanságát hangoztatta és felmentését kérte.

A bejelentett jogorvoslatok folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírált. A felülbírálat során megállapította, hogy a megyei bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le.

A védő által 1.sz. tanú nyomozati vallomásával kapcsolatban felvetettekre reagálva osztja a fellebbviteli főügyészség álláspontját, mely szerint nem zárja ki a 18. életévét meg nem haladott tanú nyomozati vallomásának bizonyítékként való értékelését az, hogy törvényes képviselőjét a kihallgatásról a nyomozó hatóság nem értesítette. A Be. 86. § (3) bekezdése szerint a törvényes képviselő a tanú kihallgatásánál jelen lehet, ez azonban nem kötelező, minthogy nem kötelező a törvényes képviselő értesítése sem, hogyha arra nincs megfelelő rendelkezésre álló idő. Ily módon nem tekinthető a tanú vagy a vádlott eljárási jogainak lényeges korlátozásának az, hogy a törvényes képviselő értesítése nem történt meg és nem kell a bizonyítékok köréből kirekeszteni ezt a vallomást a Be. 78. § (4) bekezdése szerint.

A megyei bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A lényeges bizonyítékokat beszerezte és megfelelő alapossággal értékelte. A bizonyítékokat egyenként és összességében is a logika szabályainak megfelelően mérlegelte. Meggyőző indokolással adott számot arról, hogy milyen ok folytán fogadta el és tette a tényállás alapjául 1.sz. tanú vádlottat terhelő vallomását 2.sz. tanú vallomásával együtt, melyeket más tanúk, különösen 5.sz. tanú, valamint 3.sz. tanú vallomásai is alátámasztottak.

A védő az ekörben általa előadottakkal lényegét tekintve azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a megyei bírósággal ellentétesen értékelje a tanúk vallomásait. Erre azonban nincs törvényes lehetőség.

1.sz. tanú első, a vádlottat terhelő nyomozati vallomásának megváltoztatása kapcsán védői indítványra a megyei bíróság szembesítette őt 5.sz. tanúval és 2.sz. tanúval, az általa előadott, a nyomozó hatóság részéről történt kényszerítés meglétének tisztázása végett. 5.sz. tanú és 2.sz. tanú az 1.sz. tanúnak ezt a hivatkozását nem támasztották alá, így az elsőfokú bíróság erre is tekintettel indokoltan vetette el 1.sz. tanú e magyarázatát, és fogadta el az eredeti vallomását.

Mindezek figyelembevételével a megállapított tényállás megalapozott, s mindössze annyival helyesbítendő, hogy a sértettnél a hasüreg megnyílása miatt közvetett életveszély alakult ki. Ez mind a 16. számú módszertani levél, mind pedig az igazságügyi szakértő írásban adott szakvéleménye és a tárgyaláson tett nyilatkozata alapján egyértelműen megállapítható és az elsőfokú bíróság által írt tényállásba a közvetlen életveszély

nyilvánvaló elírás miatt került. Az így megállapított tényállás a Be. 351. § (1) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban irányadó. Az elsőfokú bíróság az elfogadott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is.

Nem osztja az ítéletábra a fellebbviteli főügyészség álláspontját a próbára bocsátás vonatkozásában. A próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezését a Be. 330. §-ának (4) bekezdése írja elő, a próbára bocsátás megszüntetéséről és a büntetés kiszabásáról pedig a Btk. 73. §-ának (2) bekezdése rendelkezik. A hatályon kívül helyezés eljárási, míg a megszüntetés anyagi jogi rendelkezés azokat együtt kell alkalmazni.

Ugyanakkor a megyei bíróság e rendelkezéseinek törvényi alapját nem jelölte meg, melyet az ítéletábra az előbbieken pótol.

Az elsőfokú bíróság jórészt helytállóan vette számba és értékelte a büntetés kiszabási körülményeket, azonban az irányadó bírói gyakorlat szerint nem értékelhető enyhítő körülményként a fiatal felnőtt kor, amennyiben az elkövető a cselekményét büntetett előéletűként valósította meg. A próbára bocsátás hatálya alatt állás is ennek minősül.

Az elsőfokon kiszabott fő- és mellékbüntetés igazodik a cselekmény konkrét tárgyi súlyához, valamint a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességhez, szükséges, egyben elegendő a büntetési célok eléréséhez.

Az ítéletnek a lefoglalt DNS-mintára, valamint a keletkezett bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezései is törvényesek, ezért a másodfokú bíróság azt a Be. 371. § (1) bekezdése alapján - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A vádlott új személyi igazolványának számát a másodfokú végzés rendelkező részében feltüntette.

Végezetül rámutat az ítéletábra, hogy a fellebbviteli főügyészség által megjelölt előző tárgyalási napok feltüntetése az ítéletben nem szükséges, mivel a megyei bíróság az ülnök személyében bekövetkezett változás miatt a tárgyalást a Be. 287. § (4) bekezdése alapján megismételte.

Debrecen, 2011. március 8.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Gömöri Olivér sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Elek Margit sk. a tanács tagja

Záradék:

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 6.B.843/2008/65. számú ítélete a másodfokú végzés folytán a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2011. március 8.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

- kiadó -